

وقف و موقوفه در نهاد (۲)

ذبیح‌الله سیفی

اشاره

در فرهنگان ۸ (تابستان ۱۳۸۰، صفحات ۱۳۵ تا ۱۴۱) اجمالاً به بیان مبحث مهم «وقف و موقوفه در نهاد» که از سوی آقایان ذبیح‌الله سیفی و فرهنگ حیدری از کارکنان محترم اداره اوقاف و امور خیریه‌ی نهاد تهیه شده بود، پرداختیم به این امید که گزارش تفصیلی آن را در شماره‌های بعد به اطلاع همشهریان و علاقه‌مندان برسانیم.

خوبشخтанه این بار نیز همشهری گرامی آقای ذبیح‌الله سیفی، که پس از چند سال ریاست اداره‌ی یاد شده به افتخار بازنشستگی نائل شده‌اند، در ادامه‌ی همکاری قبلی، ضمن بیان زندگی نامه‌ی خود ناگفته‌های دیگری را از «وقف و موقوفه در نهاد» و نمونه‌هایی از وقف‌نامه‌های گذشته را همراه با متن تایپ شده و تصویر عین آن‌ها با توضیحاتی تکمیلی (اسامی رئیسای اداره‌ی اوقاف از سال ۱۲۸۵ شمسی تاکنون و ...) برای فرهنگان ارسال کرده‌اند، که ضمن تشکر مجلد از ایشان به درج آن‌ها می‌پردازیم. ضمناً متن وقف‌نامه‌های پیوست، از نظر سبک انشاء و نگارش و مقایسه‌ی آن‌ها با زبان نوشتار امروز، برای پژوهشگرانی که تحولات تاریخی و تطبیقی زبان فارسی را دنبال می‌کنند جای بررسی و تحقیق دارد. «فرهنگان»

زنگنه نامه

این جانب ذبیح‌الله سیفی در اول شهریور ماه سال ۱۳۳۹ شمسی در یکی از محله‌های قدیمی نهادوند یعنی پای قلعه متولد شدم. گرچه هم اکنون محله‌ی مذکور به یکی از محله‌های محروم و متروک نهادوند تبدیل شده و از رونق افتاده است لیکن سابقاً از رونق خاصی برخوردار بود و یکی از مناطق خوب شهر و حتی قبل از آن از بهترین نقاط شهری نهادوند محسوب می‌گردید.

به هر جهت دوران کودکی و قبل از دبستان را در این محله سپری کردم و پس از آن وارد دبستان شدم و در مدرسه‌ی «بدر» آن زمان، که از مدارس تقریباً خوب نهادوند بود، درس خواندن را آغاز و تا کلاس پنجم در آن جا تحصیل کردم. از همین دوران ابتدایی خاطرات تلخ و شیرین بسیاری به یاد دارم که به ذکر یکی از آن‌ها بسنده می‌نمایم.

معلم سال دوم ابتدایی ما مرحوم ولی‌الله فرزانه بود که خدا رحمتش کند. ایشان با جدیت خاص خود و سخت‌گیری‌هایی که در آن روزگار در امر تعلیم و تربیت اعمال می‌شد و خیلی هم به آن اهمیت می‌داد حق بسیار بزرگی به گردن بندۀ و بقیه‌ی شاگردانش داشته و دارد. گرچه در آن دوران شاید آن طرز تعلیم و تربیت برای ما سخت و خشن به نظر می‌آمد ولی گذر زمان ثابت نمود که هدف از همه‌ی آن رفتار و برخوردها جز دل‌سویی و خیرخواهی برای ما نبوده است. البته نه تنها شاگردان کلاس ایشان بلکه شاگردان دیگر کلاس‌ها نیز از ایشان حساب می‌بردند و همواره در حضور وی مواطن رفتار و کردار خود بودند.

اتفاقاً منزل ایشان داخل کوچه‌ای جنب مسجد میدان پای قلعه بود و معمولاً در اوقات تعطیلی مدرسه نیز در محل رفت و آمد می‌کرد و حضور داشت و البته وای

به حال کسی که پس از تعطیلی مدرسه در کوچه و میدان توسط ایشان دیده می شد! محل بود که فردای آن روز مورد مؤاخذه قرار نگیرد و اگر هم دلیل موجهی جهت حضور در محله نمی آورد که وای به حالت.

خلاصه این موضوع باعث شده بود بچه ها در اوقات بیکاری یا غیر از آن بیخودی در کوچه و محله پرسه نزنند و اگر هم بیرون می آمدند جانب احتیاط را کاملاً رعایت می کردند که مبادا آقای فرزانه آنها را ببینند. ایشان علاوه بر این که در امر تدریس و تعلیم خیلی جدی بود در دیگر مسائل از جمله بهداشت فردی و نظافت و مخصوصاً مسائل دینی در حد توان و نیاز بچه ها نیز خیلی مقید بود و از همان سال ها بچه ها را با این قبیل مسائل آشنا و تشویق می نمود، از جمله در یکی از روزهای برفی و سرد زمستان مشغول تدریس بود و کلاس در سکوت مطلق بود که ناگهان در کلاس به شدت باز و مردی به سرعت وارد کلاس شد و بدون هیچ مقدمه ای با صدای بلند خطاب به یکی از بچه ها و به گویش نهادنی فریاد کشید هادی هادی بلند شو بریم خانه، مطبخ خراب شده، بلند شو، بلند شو!

در این هنگام، معلم با حالتی خاص خود و آرام و جدی به او گفت بیا داخل و او را به داخل کلاس آورد و در را بست، که چشمان روز بد نبیند! به محض این که برادر هادی معلم را شناخت آن چنان خودش را باخت که اصلاً حرفش نمی آمد و یادش رفته بود که به چه منظوری وارد کلاس شده است. به هر حال منتظر دستور آقا معلم بود.

علوم شد که وی برادر بزرگتر هادی است و به سبب جشهی بزرگی که داشت از نظر ما مرد بزرگی (از لحاظ هیکل) به حساب می آمد. به هر جهت آقای معلم فوراً شاگردان میز اول را بیرون کشید و با اشاره به تازه وارد، وی را روی نیمکت

خوابانید و با دو تا کمربند بچه‌ها پاهای وی را محکم بست و دو طرف کمربندها را به تعدادی از بچه‌ها سپرد و آن‌ها نیز با قوت تمام و از ترس معلم محکم آن را نگه داشتند. سپس با ترکه‌ای که در اختیار داشت چندین ضربه‌ی محکم به کف پای وی نواخت و به اصطلاح فلکه‌اش کرد.

او فوراً بلند شد و در حالی که از شدت درد قادر نبود کفشهایش را پوشد می‌خواست از کلاس بیرون رود که آقا معلم رو به وی نمود و خطاب به او گفت دفعه‌ی بعد که می‌خواستی وارد جایی شوی اول در می‌زنی و بعد از کسب اجازه وارد می‌شوی. بچه‌ها که جرئت خنديدن و حرف زدن هم نداشتند به محض این که زنگ تفریح زده شد و بیرون آمدند آن چنان خنديدند و غوغای برقا کردند که توجه بچه‌های کلاس‌های دیگر را هم به خود جلب کردند و ماجرا به گوش همه‌ی بچه‌ها رسید.

به هر جهت، همان‌گونه که اشاره شد، به رغم سخت‌گیری‌ها و روشی که آن مرحوم در برخورد با بچه‌ها داشت، حالا متوجه شده‌ایم که همه‌ی آن‌ها از روی خیرخواهی و دل‌سوزی بود و واقعاً چه قدر هم در شکل‌گیری شخصیت بچه‌ها (البته با توجه به اوضاع آن موقع) مفید واقع می‌شد. خداوند روح آن مرحوم را قرین رحمت نماید؛ بگذریم.

دوران راهنمایی را در مدرسه‌ی راهنمایی «آرش»، واقع در انتهای خیابان گلشن، به پایان رسانیدم و پس از آن در دبیرستان «کورش کبیر» آن زمان وارد و مشغول به تحصیل شدم. از آن دو دوره‌ی تحصیلی هم خاطرات فراوان به یاد دارم. پس از اخذ دیپلم عازم سربازی شدم. دوران سربازی‌ام با جنگ ایران و عراق مصادف شد. پس از مدتی عازم جبهه‌های جنگ تحمیلی شدم و در یکی از عملیات آن زمان مورد اصابت ترکش قرار گرفتم و مجرروح شدم تا این که مدت سربازی منقضی شد.

پس از چند ماهی که از اتمام سربازی گذشت به استخدام سازمان اوقاف و امور خیریه درآمدم و چون نهادن اداره اوقاف نداشت مدت یک سال در اوقاف ملایر و همدان مشغول به کار شدم تا براساس پیگیری هایی که به عمل آمد مجوز تأسیس اداره اوقاف و امور خیریه نهادن در اوخر سال ۱۳۶۲ صادر گردید و اداره اوقاف نهادن با حضور عده ای از مسئولین وقت، استان و شهرستان تأسیس و در محل یکی از اتاق های ساختمان قبلی فرمانداری مستقر شد و اشتغال من در نهادن از همین سال آغاز گردید.

البته در سال های قبل، شهرستان نهادن هم مانند دیگر شهرهای استان دارای اوقاف بوده است و لیکن براثر تصمیمات مسئولین وقت، متأسفانه در سال ۱۳۴۸ آن اداره منحل و به مرکز استان منتقل می گردد و از آن پس کارهای شهرستان در استان رسیدگی می شد، که متأسفانه همین موضوع هم موجب وارد آمدن لطماتی به موقوفات این شهرستان گردید. ضمن این که جز زحمت و مشقت برای متصرفین و مستأجرین موقوفات خدمات دیگری به آنها ارائه نمی شد.

پس از تأسیس مجدد اداره، این جانب به همراه دو نفر دیگر از همکاران خود به نام های فرهنگ حیدری و علیرضا ترابی با اشتیاق و رغبت فراوان پیگیری و انجام امور موقوفات شهر و شناسایی املاک وقفی و مستأجرین را آغاز کردیم و در مدت زمانی کوتاه این اداره و وضعیت موقوفات آن رونق گرفت و تقریباً پا به پای دیگر ادارات اوقاف شهرستان های استان به انجام امور پرداختیم و با کمترین تجربه و امکاناتی که در اختیار داشتیم با علاقه مندی تلاش کردیم و موفق هم شدیم.

این موضوع خود موجب تعجب و شگفتی متصدیان و مسئولین در سطح استان و سازمان مرکزی گردید، زیرا در واقع انتظار نداشتند که سه نفر کارمند کم تجربه و تازه استخدام شده بتوانند به آن خوبی از عهده ای اداره نمودن اداره نوپا برآیند.

الغرض، پس از گذشت دو سه سال، طبقه‌ای از یک ساختمان مسکونی در خیابان ظفری (معلم) را اجاره و اداره را به آن جا منتقل نمودیم و چند سالی در آن ساختمان مستقر شدیم. بعد از آن قطعه زمینی واقع در خیابان کمربندی (محل فعلی اداره) را جهت احداث ساختمان اداره پیشنهاد دادیم، که پس از طی تشریفات قانونی و با مساعدت و همکاری جدی حجت‌الاسلام حاج شیخ امرالله گیوی، که معاونت اداری مالی سازمان اوقاف و امور خیریه را بر عهده داشتند، مجوز احداث صادر شد و اعتباری را هم به همین منظور در اختیار اداره‌ی شهرستان قرار دادند. بلا فاصله، با تهیه‌ی نقشه‌های ساختمانی و دیگر مراحل احداث ساختمان، که خود داستانی مفصل دارد، ساختمان مذکور در زمینی با متراز حدود ۱۲۰۰ متر و با زیربنایی بالغ بر ۶۰۰ متر مربع، شامل ساختمان اداری، مسکونی (محل سکونت مسئول اداره یا مهمانسرای اداره)، سرایداری و دیگر تأسیسات احداث شد و این اداره از اجاره‌نشینی نجات یافت.

ضمناً پیش‌بینی شده بود که در سال‌های آتی توسعه و گسترش اداره امکان‌پذیر باشد و با مشکلی مواجه نگردد. یادآوری می‌شود اعتباری که در آن زمان، یعنی سال‌های ۷۳-۷۴، جهت احداث ساختمان تخصیص داده بودند مبلغ ۶/۵ میلیون تومان بود و ساختمان با آن مبلغ احداث گردید.

توضیحاتی در خصوص وقف و موقوفه

الف) وقف

«وقف» در لغت به معنای ایستادن و درنگ کردن است. معنای دیگری هم برای آن بیان داشته‌اند، از جمله سرپا نگه‌داشتن، آگاه شدن و آگاه ساختن. اما وقف در اصطلاح عبارت است از «تحبیس الاصل و تسبيل المتفعة» یعنی نگه داشتن و حبس کردن اصل مال و به مصرف رسانیدن منفعت و درآمد آن بر طبق نیات واقف.

در تعریف دیگری نیز آمده که وقف عبارت است از این که عین ملک و مالی قابل انتفاع به وسیله‌ی مالک آن حبس گردد به طوری که هرگز فروخته یا گرو گذارده نشود و بهره و درآمد و سود آن در راه خدا و موافق با نظر واقف به مصارف امور خیریه برسد. از نظر قانون مدنی نیز وقف عبارت است از این که عین مال حبس و منافع آن تسیبیل شود.

«واقف» یعنی وقف‌کننده کسی است که تمام یا قسمتی از اموال و دارایی (املاک) خود را جهت مصارف بهبود جامعه و امور خیریه وقف نماید. «واقف» کسی است که با وقف ملک، مالکیت خود را سلب می‌کند؛ خواه تولیت آن را مادام‌الحیات به خود اختصاص دهد یا شخص امینی را به عنوان متولی بر آن بگمارد و یا تولیت آن را به اداره‌ی اوقاف واگذار نماید تا چه در زمان حیات و چه بعد از مرگ موارد مصرف وقف را اجرا نماید.

ب) وقف‌نامه

«وقف‌نامه» سندي است که واقف مشخصات کامل موقوفه و شرایط اداره و موارد مصرف عواید آن را به طور دقیق تعیین نموده است. در اغلب وقف‌نامه‌ها برای اخطار به متولیان و عموم مردم که در مندرجات وقف‌نامه تغییر و تبدیلی ندهند این آیه‌ی شریفه‌ی ۱۸۱ سوره‌ی بقره نوشته شده است: «فَمَنْ بَلَّهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ»؛ کسانی که پس از شنیدن آن [وصیت] در آن تبدیل و تغییری دهند گناهشان به گردن خود آنها خواهد بود.

ج) متولی وقف

«متولی وقف» کسی است که واقف او را امین، متدين، متعهد و آگاه تشخیص داده و نام او را در وقف‌نامه ذکر کرده باشد. ممکن است متولی از فرزندان خود واقف و نسل بعد از نسل تعیین شده باشد یا از افراد سرشناس معتقد به مبانی اسلام باشد و

یا اداره‌ی اوقاف محل را به عنوان متولی تعیین کند. معمولاً اوقاف حق‌الزحمه‌ای برای متولی معین می‌کند و این متولی اداره کردن امور موقوفه‌ی تحت تولیت خود را به عهده می‌گیرد و شرعاً موظف است در ازدیاد درآمد موقوفه و حفظ و نگهداری آن بکوشد و برابر مفاد وقف‌نامه موارد مصارف را بِمَا هُوَ حَقٌّه انجام دهد.

د) متولی منصوص

«متولی منصوص» کسی است که نام او در وقف‌نامه برده شده یا به مشخصاتی برای او از قبیل ارشد، اعلم، اتقی، اورع اولاد یا اعلم علمای بلد و نظایر آن‌ها اشاره گردیده باشد.

متولی منصوب یا متصدی: در صورتی که در وقف‌نامه متولی معین نشده باشد موقوفه «مجھول‌التولیه» خوانده می‌شود. قبل از وضع سازمان اوقاف، امور موقوفه را حاکم شرع عهده‌دار بود و شخصاً به آن رسیدگی می‌کرد و یا شخص صالحی را برای تولیت آن منصوب می‌نمود. بعد از دایر شدن سازمان اوقاف، امور این قبیل موقوفات برابر قانون مصوب بر عهده‌ی این سازمان واگذار شده است.

ه) ناظر

غالباً در وقف‌نامه‌ها برای مواضیت کارهای متولی واقف، شخص دیگری به عنوان ناظر تعیین می‌شود. چنانچه کارهای متولی منوط به تصویب و امضای ناظر باشد چنین ناظری را «ناظر استصوابی» گویند و اگر اطلاع ناظر در عمل متولی کافی باشد، او را «ناظر اطلاعی» می‌نامند.

و) موقوف علیهم

درآمد موقوفه باید موافق نظر واقف به مصرف اشخاصی (از قبیل فقرا، ارحام، مسافران، طالبان علم، اولاد و ارحام واقف، اطعام و تعزیه‌داری یا روضه‌خوانی ائمه‌ی

اطهار) یا برای تعمیر و نگه داشتن اماکن مذهبی (مثل مساجد، مدارس دینی، حسینیه‌ها) یا تعمیر و مرمت غیر آن‌ها (حمام، پل، قنوات و ...) برسد. هر یک از این موارد را (موقوف^۳ علیه) می‌گویند. به عبارت دیگر موقوف^۳ علیهم اشخاص یا چیزهایی هستند که درآمد وقف به آن‌ها اختصاص داده شده است.

ز) وقف عام

«وقف عام» یعنی وقف دارایی بر امور عام‌المنفعه مانند عزاداری ائمه‌ی اطهار (ع)، اطعام، کمک به زوار و مسافران، همدردی و کمک به مستمندان، احداث مدارس، بیمارستان، مساجد، دارالایتام، دارو و درمان نیازمندان و اداره‌ی آن‌ها و از این قبیل.

ح) وقف خاص

چنانچه وقف برای فرزندان واقف یا طبقه‌ی مخصوص و افرادی معین (مثلاً وقف بر دانشجویان پیام نور نهادن و ...) اختصاص داده شده باشد، به آن «وقف خاص» می‌گویند.

ط) حبس

«حابس» می‌تواند ملکی را برای مدت معینی حبس کند و درآمد آن را همانند وقف به امور خیریه و عام‌المنفعه اختصاص دهد و شرط کند پس از انقضای مدت حبس عین ملک به خود یا وراث وی مسترد گردد.

ی) تبدیل به احسن

اگر عین موقوفه به طوری خراب گردد که قابل انتفاع و برداشت نباشد و غرض واقف حاصل نگردد ملک موقوفه با اخذ مجوز شرعی از مراجع ذی‌صلاح به فروش می‌رسد و از بهای فروش رفته، ملک یا رقبه‌ی دیگری به جای‌گرینی آن خریداری می‌شود و با عایدات آن منظور واقف تأمین می‌گردد. این عمل را «تبدیل به احسن» می‌نامند.

ک) رَقْبَه

یک واحد ملکی را در اصطلاح اوقافی «رَقْبَه» می‌نامند، مانند یک باب مغازه، یک قطعه زمین مسکونی یا کشاورزی، یک قطعه باغ، یک رشته قنات و امثال‌هم. ممکن است یک موقوفه دارای چند رقبه باشد، مثلاً موقوفه‌ی مرحوم حاج شکرالله شعبانی چندین رقبه، اعم از زمین کشاورزی، باغ، قنوات و مثل این‌ها دارد.

یادآوری

علاقه‌مندان برای آشنایی بیشتر با این مباحث می‌توانند به منابع متعددی با موضوعیت «وقف» مراجعه نمایند. یکی از منابع ارزشمند در این خصوص کتاب «وقف در فقه اسلامی و نقش آن در شکوفایی اقتصاد اسلامی» است، تألیف دکتر محمدحسن حائری یزدی (از انتشارات آستان قدس رضوی، چاپ اول، ۱۳۸۰)، که در اینجا صرفاً به ذکر سرفصل‌های بخش یک و دو آن اکتفا می‌کنیم.

الف) واژه‌ی وقف و صدقه، رابطه‌ی وقف و صدقه، مشروعيت و جایگاه وقف (فقه امامیه، اهل سنت)، منکران مشروعيت، تاریخچه‌ی وقف، قبل از اسلام، در میان ملل غیر مسلمان، در جوامع اسلامی ... (۲۳ تا ۶۷)

ب) گوشه‌هایی از موارد و جهات صرف اوقاف (مساجد، مدارس، کتابخانه، بیمارستان، دیگر موارد) چگونه از نو میراث جاودان وقف را احیا کنیم؟ (مبازه با عوامل رکود، تبلیغات صحیح و مستمر در سطوح گوناگون، حمایت قانونی از اوقاف) (از صفحه‌ی ۴۲۲ تا ۴۴۶)

وظایف سازمان اوقاف در یک نکاح

همان طور که قبلًاً اشاره شد، در حال حاضر سازمان اوقاف و امور خیریه به صورت سازمانی مستقل و در مجموع سازمانی وابسته به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است.

هدف از تشکیل این سازمان اداره کردن موقوفات کشور، نظارت بر امور مساجد، مدارس دینی، اماکن مذهبی، نشر کتب دینی، تبلیغ و ترویج شعائر اسلامی است. وظایف اساسی این سازمان به موجب قوانین و آئین‌نامه‌ها و مقررات موضوعه و تدوین شده عبارت است از تهیه‌ی اسناد وقفی و تحقیق و ارزیابی آن‌ها، شناسایی موقوفات شناخته نشده‌ی داخل و خارج کشور، حفظ و نگهداری و عمران و آبادی موقوفات، نظارت کلی بر اعمال متولیان و صدور حکم تولیت در صورت محرز بودن آن. این سازمان در سطح کلی و استانی و شهرستانی گردش کار خود را جهت امور مذهبی، فرهنگی و بهداشتی، اجتماعی و خدمات عمومی برنامه‌ریزی کرده و به طور منظم و بر اسلوب صحیح اسلامی عرضه نموده است، من جمله توزیع و اهدای قرآن کریم، کتب دینی، ماهنامه و مجلات فرهنگی و نشریه‌های معارف اسلامی، برگزاری کلاس‌های آموزشی قرآن کریم، انجام مسابقات حفظ و قرائت قرآن کریم در سطوح مختلف، تعمیر مساجد و حسینیه‌ها و بقاع متبرکه، خرید دارو و درمان بیماران، اعانه به مستمندان، دانش‌آموزان بی‌بصاعت و ...

درآمد و هزینه‌های موقوفات نهادنی

سازمان اوقاف و به تبع آن اداره‌ی اوقاف و امور خیریه نهادنی به طور معمول چند نوع درآمد و اعتبار در اختیار دارد.

اول اعتباری که مربوط به هزینه‌های اداری و پرسنلی است که همچون سایر ادارات و نهادهای دولتی از محل بودجه‌ی عمومی کل دولت در اختیار این سازمان قرار دارد که صرف هزینه‌های جاری اداره (از قبیل پرداخت حقوق و مزایای کارکنان و هزینه‌های جاری و تعمیراتی ساختمان و آب و برق و گاز و تلفن و امثالهم) می‌گردد، که نهایتاً به تأیید ذی حساب مستقر در این سازمان می‌رسد و هیچ‌گونه ارتباطی به سایر درآمدها از قبیل درآمد موقوفات و بقاع و غیر آن‌ها ندارد.

دوم درآمد مربوط به موقوفات است که مستقیماً به حساب جداگانه‌ی هر موقوفه نزد بانک واریز می‌گردد (طبق اسناد و مدارک موجود) و ادارات اوقاف مجازند درآمد این موقوفات را طبق نص صریح وقف‌نامه‌ی واقف و آن چه وی معین داشته به مصرف برسانند، نه کم و نه بیش. اسناد و مدارک مثبته‌ی درآمد و هزینه‌ی موقوفات جهت هر موقوفه، جداگانه نگه‌داری می‌شود تا توسط هیئت اعزامی از اداره‌ی تحقیق سازمان اوقاف بررسی و مورد رسیدگی قرار گیرد. چنانچه طبق نیات واقفین به مصرف رسیده باشند برای آن‌ها مفاصص‌حساب صادر و در پرونده ثبت و ضبط می‌گردد و چنانچه با نیات واقف مغایرت داشته باشد قابل رسیدگی نخواهد بود و مردود اعلام می‌گردد.

سوم درآمد و نذورات مربوط به اماکن مذهبی و بقاع متبرکه است. این قبیل درآمدها نیز با حضور هیئت امنای این اماکن و نماینده‌ی اوقاف و بعضًا با نماینده‌ی دادگستری در محل، جمع‌آوری و شمارش و صورت جلسه می‌شود و درآمد هر مکان متبرکه نزد بانک مربوطه واریز می‌گردد و طبق موازین قانونی و دستورالعمل‌های صادره صرف هزینه‌ی تعمیرات، بازسازی و عمران و نگه‌داری آن‌ها می‌شود. اسناد مثبته‌ی آن‌ها نیز همچون موقوفات، مورد رسیدگی هیئت تحقیق واقع خواهند شد.

چهارم اعتباراتی است از محل بودجه‌ی دولتی جهت حفظ و نگه‌داری و تعمیر و مرمت مساجد، حسینیه‌ها و دیگر اماکن مذهبی، که همه ساله طبق برنامه‌ی مصوب و لیست‌های تصویب شده به این قبیل اماکن اختصاص می‌یابد. اسناد و مدارک مثبته‌ی این‌ها نیز، پس از هزینه نمودن اعتبارات ذکر شده توسط هیئت امنای اماکن ذی‌ربط، به ذی‌حسابی مستقر در اداره‌ی کل تحويل می‌شوند و مورد رسیدگی قرار می‌گیرند. نکته‌ای که نیاز به ذکر و توضیح دارد این است که اکثر قریب به اتفاق وقف‌نامه‌ها و موقوفات نهادن مربوط به دوران قاجاریه است. در این دوره، وقف املاک و تعیین

موقوفات از رونق خاصی برخوردار بوده و هر کس به سهم خود دراین امر خیر شرکت جسته و موقوفه‌ای از خود به جای گذاشته است.

نکته‌ی دیگر این که یکی از عواملی که موجب زنده نگه داشتن قیام حضرت اباعبدالله الحسین (ع) و یاران باوفایش در طول تاریخ بوده همین وقف و موقوفات بوده که واقفین خیر به همین منظور سهمی از درآمد موقوفات خود را به این امر اختصاص داده‌اند و از درآمد موقوفات آن‌ها همه ساله مراسم روضه و عزاداری در ایام شهادت سیدالشهداء برگزار گردیده و می‌گردد.

معرفی تعدادی از موقوفات شهرستان نهادن

۱- موقوفه‌ی حاج سید یدالله فاطمی

مرحوم حاج سید یدالله فاطمی به موجب وصیت‌نامه‌ی مورخ ۱۳۳۳/۳/۲۰ شمسی مقدار ۷۴ شعیر مشاع از ۹۶ شعیر روستای عنبر قبر (تقریباً قریب به پنج دانگ) را وقف و پنج نفر از اولاد خود و معتمدین و بزرگان نهادن از جمله مرحوم آیت‌الله علیمرادیان، حاج روح‌الله رهبری، سید ابوالقاسم فتاحیان، عبدالله و محمد فاطمی را به عنوان وصی در امر موقوفه معین نمود.

در ضمن وصیت‌نامه اشاره شده است، پس از این که چهار فرزند پسر وی (به اسمی عبدالله، کمال، جمال و جلال فاطمی) به سن قانونی رسیدند آقایان موصی تولیت موقوفه را به فرزندان واقف منتقل نمایند. لذا سالیان متمادی امور موقوفه توسط فرزندان واقف انجام پذیرفت. چندی بعد، به موجب قانون اصلاحات ارضی موقوفه‌ی مذکور به زارعین واگذار گردید و امور موقوفه نیز تعطیل شد، تا این که به موجب قانونی که مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۶۳ تصویب کرد اسناد

واگذاری املاک فروش رفته‌ی موقوفات ابطال شد و مجدداً املاک ذکر شده به وقیت بازگشت و با مستأجرین و متصرفین اراضی وقفی قرارداد اجاره تنظیم و اجاره‌ی املاک وقفی اخذ و به حساب موقوفات واریز شد و از آن پس طبق نظر واقف مصرف می‌گردد.

دو نفر از اوصیای مذکور، به نام آقایان عبدالله و جلال فاطمی، به رحمت ایزدی پیوستند و دو نفر وصی فعلی امور موقوفه را به اداره‌ی اوقاف و امور خیریه‌ی نهادن و اگذار نمودند و هم‌اکنون اداره‌ی مذکور امور ذی‌ربط را انجام می‌دهد و از محل درآمد آن نیابت واقف را به اجرا درمی‌آورد.

نیات واقف عبارت‌اند از کمک به بیمارستانی که در نهادن ساخته شود با شرایط مخصوصی که واقف ذکر نموده است، کفن و دفن غرباً، دارو و درمان فقرا و مساکین، قرآن شصت پاره جهت استفاده در مساجد، تعمیر پل، آب انبار، زغال زمستان افراد بی‌بصاعت، تعمیر حمام، مسجد عنبر قنبر، روضه خوانی و تهیه و توزیع برنج و روغن در شب عید نوروز.

۲- موقوفه‌ی مرحوم ظفرالسلطان

قبل از آن که به معرفی و چگونگی موقوفه‌ی مذکور بپردازیم نکته‌ای را یادآوری می‌نمایم و آن این که عموماً نام ظفرالسلطان برای اکثر شهروندان نهادنی و حتی برای شهرهای هم‌جوار و دیگر شهرها آشناست و هر کس به نوعی سرگذشت و اوصاف وی و خانواده و اطرافیانش را شنیده و حتی بعض‌اً از نزدیک مشاهده نموده‌اند. همان‌طوری که شواهد و قرائن حکایت دارند، وی و اطرافیانش در نهادن و قرای تابعه و حتی در دیگر شهرها و شهرستان‌های اطراف، املاک فراوان، اعم از مزروعی و باغات و مستغلات و حتی به صورت آبادی‌های شش‌دانگ و کمتر از آن، داشته‌اند.

نکته‌ی قابل توجه و تأمل این که کلیه‌ی املاک و اموال نامبرده به مرور زمان از بین رفته است (تقسیم شده یا به فروش رسیده یا واگذار شده و ...). تنها شش دانگ قریه‌ی لواشان و دو دانگ از قریه‌ی سورچه‌ی کنگاور (بلوک افشار) به نام وی باقی مانده و خواهد ماند و علت آن وقف بودن این دو ملک بوده است که به موجب وصیت‌نامه‌ی مورخ جمادی‌الاول ۱۳۲۶ قمری یعنی ۱۰۶ سال قبل آن‌ها را وقف نموده و درآمد آن‌ها را نیز به خرید دو مرتبه حج به جهت موصی، نماز و روزه، حمل جنازه به نجف اشرف و اموری از این قبیل اختصاص داده است.

نظر به این که امور قید شده در سال‌های اخیر انجام شده است، اداره‌ی اوقاف نهادن به منظور هزینه کردن درآمد املاک وقفی از شعبه‌ی حقوقی اداره‌ی تحقیق اوقاف و امور خیریه‌ی کرمانشاه کسب تکلیف نمود و شعبه‌ی مزبور به موجب حکم صادره اجازه‌ی مصرف درآمد موقوفه را به امور خیریه و بریه صادر می‌کند و همه ساله عواید این موقوفه به مصارف ذکر شده هزینه می‌گردد و ثواب آن در پرونده‌ی واقف ثبت و ضبط می‌شود و تا قیامت این امر تداوم خواهد داشت، به قول سعدی علیه‌الرحمه:

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
جامع علوم انسانی

برگ عیشی به گور خویش فرست کس نیارد ز پس تو پیش فرست
متن وصیت‌نامه‌ی مرحوم ابراهیم خان ظفرالسلطان به خط خودش و به شرح متن
زیر موجود است و آن را به سه صورت تایپ شده و دست‌نوشت واقف و استنساخ
شده‌ی آن ملاحظه می‌کنید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَشْهَدُ اَنَّ اللَّهَ اَكْبَرُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ

چند سیار از بزرگ است میدان امیر قریب میل و شفیف برای
مذکوحاً و شوران لطف اولده ام که شنید خسرو را سعد علی نعمت
الله خواهان است وزیر محمد بن ابا طالب بر این هشتاد فوج از
پیغمبر میم خوش بود باشد املاع از زوال جلد عجیب بانباب
صلح و دلکش در شدیده است و بداری روز زخم های روز در حرم از
در دشی فیاض نه و همچو این همچو دلکش بخوبی شنیده شدی است
که مکله مارخت خود را در این دو حضیره داشت که میم خوش بود
هر کس احمد دلکش را ب بعد غصه است یقیناً دلکش از کار خوب
نمیست و غصه کته و غیره است و بسیار بخوبی که قاطرها کوی از
مشت و غصه کته و غیره است و دلکش از دلکش و دلکش شرطی را

صریحت اب ب قدر نهاده و ملک صدیق کار است
صریحت اراده خود را منسخه و ملک این خفته می شود
زمشه علام است و حق ملک دارد اینکه ثبت اینها به حق تذكرة
بغزوه شد حیث است که هر چیزی که از زور و لذت ایجاد شده باشد حق اینهاست
برای حقیقت این از درست خواسته باشد طبق کیفر و کرامات جای خوبی است
آن از رسیدن حقیقت این از زور و لذت ایجاد شده باشد حق اینهاست
بر ساخته این از زور و لذت ایجاد شده بکفر و کسری است

بسم الله الرحمن الرحيم

اشهد ان لا الله الا الله و اشهد ان محمدًا رسول الله، اشهد ان علی ولی الله.
چون بنای آدمی به مرگ است لهذا این ورقه را می نویسم که تکلیف بر بازماندگان
دشوار نشود. اولاً املاکی که متقلع به خلیل خان و اسماعیل خان نموده است مال

خود آن هاست و از محصول آن‌ها املاکی برای خودشان خریداری نموده که قبایل به اسم خودشان می‌باشد. املاکی که از والده‌ی جلیل خان به این جانب صلح و واگذار شده است که عبارت از دو سهم بابا رستم و دو سهم از دو دانگ فیازمان و سهمی کله مار باشد واگذار به خود جلیل خان است. سهمی (سهم) کله مار سفلا که خریداری شده و چه قبایل به اسم جلیل خان است چه به اسم خودم واگذار به جلیل خان است. بقیه املاک را کما فرض الله قسمت کنند. اثاث البت و اسباب و تفنگ و اسب و قاطر و مادیان‌ها را.

ثلث موضوع کنند قریه‌ی لواشان شش دانگ و مالکی شورچه‌ی افشار را، صورت اسباب خانه‌ی شهر که مادر خلیل خان آنجاست هر چه خودش صورت داده همان است. هرگاه مطالبه کنند که غیر آنچه خودش صورت نوشته حرام است و حق ندارند. آنچه ثلث اینها شد حق ندارند بفروشنند. قیمت کنند به هر یک از اولاد اسباب خانه خود را بدهنند. بعد قیمت آن‌ها را در مدت پنج سال با اطلاع یک نفر از گماشته‌ی جناب جلالت مآب زین‌العابدین خان امیرافخم سردار مظلمه که معین کند به مصرف خیر برسانند. دو مرتبه حج بخرند یک نفر سید باشد و دیگری عام. نماز و روزه از زمان تکلیف تا موعد فوت هر چند سال می‌شود به عمل بیاورند و جنازه را حمل نجف اشرف نمایند. خواهش دارم والده‌ی خلیل خان هرگاه مانعی نداشته باشد همراه باشد. (محل مهر و امضای عده‌ای از معمرین و معتمدین و بنا به شهادت آن‌ها متن وصیت‌نامه به خط خود مرحوم ظفرالسلطان می‌باشد).

توضیح این که اصل وقف‌نامه و دیگر وقف‌نامه‌ها به سازمان اسناد ملی ایران تحويل داده شده‌اند که در آن جا مرمت و نگهداری می‌شود.

۱۶۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَسْمَاءُ بَدَالِ الْاَبْرَاهِيمِ اَسْمَاءُ اَنْجَارِ الْمَلَائِكَةِ اَسْمَاءُ اَنْجَارِ الْمَلَائِكَةِ

اَسْمَاءُ اَنْجَارِهِ رَجُلِيْمُ مُصْبِنِيْمُ لَهُمْ بَلَاقُ دُوْلَاتِهِ اَدَدِيْمُ خَلَقُهُمْ قَدَّرُهُمْ

اَسْمَاءُ فَهَافَهَهُ اَسْمَاءُ اَنْجَارِ رَفَعَتِنِ خَلَقَهُمْ نَوْرَهُ كَمْ قَبَلَهُمْ فَوْتَهُمْ شَهَادَهُمْ

صَلَوةُ الْمَلَائِكَةِ اَسْمَاءُ صَلَوةِ دَوْلَاتِهِ اَسْمَاءُ حَجَرَاتِ زَرَّهُمْ بَلَاقُ دَوْلَاتِهِ

بَلَاقُ دَوْلَاتِهِ اَسْمَاءُ دَوْلَاتِهِ اَسْمَاءُ حَلَقَهُمْ اَسْمَاءُ سَمَاءِ الْمَلَائِكَةِ دَوْلَاتِهِ

اَسْمَاءُ فَهَامَهُ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ اَلْحَمَاءِ اَسْمَاءُ تَذَمَّرَهُمْ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ اَسْمَاءُ دَلَالِهِ

لَصَوْرَيْ اَسْفَاحِ شَرَهِ رَهْسَيْ اَمِ

صَلَوةُ وَصَنَاعَهُ خَلَقَهُمْ اَسْطَانَ

سیوال	دستورات	خواهان	خواهد	سازمان اوقاف	تاریخ
اداره تحقیق حق و اوقاف و امور خیریه استان باختیاری	دارد	خواهان	خواهد	اداره تحقیق حق و اوقاف و امور خیریه استان باختیاری	در حق تحقیق و مذاکرات

بسم الله تعالى

بنارس ۱۷۱۰-۷۱۷ جلسه‌ای به مظاہر رسید کی بدر شرعاً است کلاسی ۳۴۰-۱۷۲ اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان نهاوند بخواسته اظهار نظر و ابزار عقیده نسبت به نحوه معرف هایدات موقته بررسی و مظاہر السلطان واقع در حوزه اوقاض نهاوند در شعبه حقوق اداره تحقیق اوقاف و امور خیریه استان کرمانشاهان در تاریخ یاد شد به فضیلت و تصدی امضا کنندگان زیر تکیل گردیده پس از بحث و

بررس اصل و روزنامه، و صیغت‌نامه مروج جمادی‌الولی ۱۳۲۶ که به امضا و مهر عدد کثیری از گواهان
که در پنهان است و مطابق با لارک ارائه شده و مستحبات بیرونیه منوط ختم حلقه اعلام و به شرح
زیر بصدور گواهی مصرف میدارد مینهاید.

نظریه تحقیقی: پایتوخه به تصویر اصل و میتنه و تصویر استنساخ شده آن (که منشماً ارسال گردیده) که اند از گواهان با این عبارت ذبیح الله تعالیٰ تقدست اسمائے و جلت عظمت و به نقش واعتراض انسانیه اینقدر مکشف گردید که خطوط و املاء مرحوم میرور ظفرالسلطان المسنی بابرا یاهی خان نجسل کثیره بر این حقیر مکشف گردید که خطوط و املاء مرحوم میرور ظفرالسلطان المسنی بابرا یاهی خان نجسل مرحوم مختار محمد خان طاب ثرا همای است («ازول حقاً وکی بالله شهید») اینکه تمام مسطورات در این وروده مضموناً هم از ایشان از خود آخوند است هزا کله ماثیت و تحقیق لدی الاحقر خادم الشرع الاطهر هنی الله عنه فی ۱۴ شهر جمادی الاول ۱۴۲۶ بعد در نسخه برد ارای آن چنین آمد:

محل مهندس جناب مستطاب ملادا ایشان ظہیرہ الاسلام سرکار شریعت مدار آغا آقا احمد مدظلہ العالی

حسن قید تاریخ در جمله نوشته خود همانند گواهان دیگر صحت مراتب مندن و مستناده طغراسلطان

د. حلایق، و معتبرانه، و عناوین به استناد از مجله، و سایر وقف و طول زمانی عملکرد مشمولان وقف

و متوفیان موقوفه به مفاد آن و نیز سایر استناد و مذارک وقتی و توجه به بردجههای تصویب و مفاصی

حساًبهاي دادره هيات رسيد گي تحقیق با منبار ماده ۴ آئینه که کیفیت تحقیق در شدّب تحقیقی سق

مقرر میدارد منافع موکوچه طبق مقاد وصیتنهام منزو پس از انجام امراستیجبار حق و شمار و روزه تعیین

در محل بمقابل امور خبریه و برای بررسی این نظریه طبق ماده ۱۵ قانون اوقاف و ۱۶ آئینه کیفیت

تحقیق قابل اعتراض و رسیدگی نموده اند گاه هایی در ایالت کنکشنی فعالیت نداشند

میرزا حسن فراہمی

۳- موقوفه‌ی مدرسه‌ی قدیمه

یکی از موقوفات شهرستان نهادن، که به موقوفه‌ی آموزشگاه قدیم معروف و مشهور است، محل فعلی حوزه‌ی علمیه‌ی حضرت امام خمینی (ره) واقع در راسته‌ی میرزا آفاست. براساس سوابق مکاتبات موجود، واقف مدرسه شخصی به نام محمد مؤمن خان اعتمادالدوله بوده است. متن وقفنامه‌ی این موقوفه نیز بر روی لوح سنگی بزرگی حک بوده و در جلوی در ورودی مدرسه نصب شده، که متأسفانه اداره‌ی فرهنگ و هنر آن زمان (حکومت قبل) آن را از محل خارج کرده و ظاهراً به تهران انتقال داده است. با پیگیری‌هایی هم که متعاقباً به عمل آمده تا به حال هیچ گونه اطلاعی از وضعیت آن به دست نیامده است. اما سوابق و مکاتبات مربوطه حاکی از آن است که اصل مدرسه و منظور احداث آن جهت مدرسه‌ی طلاب علوم دینی بوده که بعدها از صورت حوزه‌ی علمیه خارج می‌شود و در اختیار اداره‌ی آموزش و پرورش قرار می‌گیرد و به دیبرستان تبدیل می‌شود.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، با پیگیری مسئولین شهر مجددًا مدرسه از آموزش و پرورش تحويل گرفته می‌شود و در اختیار حوزه‌ی علمیه قرار می‌گیرد. در سال‌های اخیر نیز با تخصیص اعتباراتی از سوی سازمان اوقاف و دیگر مراجع، قسمت‌هایی از مدرسه تخریب و بازسازی می‌شود و جهت استفاده‌ی طلاب علوم دینی در اختیار حوزه‌ی علمیه نهادن قرار می‌گیرد. همچنین موقوفه تعدادی مغازه نیز در بازار نهادن دارد که درآمد حاصله از آن‌ها نیز طبق سیره‌ی جاریه جهت استفاده در اختیار حوزه‌ی علمیه قرار می‌گیرد.

۴- وقفنامه‌ی موقوفه‌ی مرحوم حاج فیض‌الله

غرض از تحریر و ترقیم این حروف شرعیه المألف آن است که نظر به منظوق آیه‌ی

وافیه الهدایه «کل نفس ذاته الموت» [هر نفسی شربت ناگوار مرگ را خواهد نوشید] توفیق رفیق و سعادت قرین عالیحضرت ستوده خصلت خیرالحاج حاجی فیض الله خلف مرحمت پناه حاجی صادق گردید. در حالی که ممضی و مسموع بود از او جمیع اقاریر شرعیه و وصی شرعی خود قرار داد جناب کهف الحاج حاجی علی حسین، خلف مرحمت و غفران پناه حاجی حسن را که چون طومار عمرش پیچیده شد و هاتف حق را لبیک اجابت گفت حاج علی حسین معزی الیه وصی باشد در جمیع متروکات موصی و وضع ثلث متروکات و در امور صغار به هر قسم که صلاح بداند عمل نماید و بعد این وصی نموده در خصوص این که ثلث متروکات که وضع شد به مصارفی که خود موصی خواهش نموده و در ذیل ورقه قلمی می‌شود حاجی محمد حسن، خلف مرحوم مبرور کربلایی محمد رضی به عمل بیاورد، به این تفضیل که ذکر می‌شود همین است: سهم امام (ع) بیست تومان، خمس آل محمد (ص) ده تومان. صلوة از اشخاص عادل استیجار شود چهل سال، به هر قدر که از پیش رود. صوم از اشخاص نیک و عادل استیجار شود، چهل ماه به هر قدر که از پیش برود. نقل نعش در نجف اشرف، مخارج سه روزه‌ی تعزیه، نایب‌الزیاره‌ی سید الشهداء (ع) در سال اول وفات، نایب‌الزیاره‌ی مشهد مقام در سال اول وفات، روضه خوانی سالیانه تا مدت بیست سال.

یک قطعه باغ مشجر و مکروم واقع در پویه‌ی ریشه کمر که موصی ابیان نموده از کربلایی شهباز بیک و نصف مشاع از یک قطعه زمین واقعه در نقاره‌چی را اوصیاء از جمله ثلث قرار دهنده و منافع و فواید آن‌ها را همه ساله کربلایی محمد حسن مشاّرالیه به فقرا و ارحام مستحقه بدله هر قدر که مصلحت بداند و استدعا دارد موصی مزبور از جانب حاجی و کربلایی محمد حسن که در امورات مرقومه مسامحه

نفر مایند که عنالله و عندررسول ضایع نخواهد شد. و کان ذالک فی چهارم شهر جمادی الاول من شهور ۱۲۱۹ [قمری].

ادعی ملک الحسنه سلطان احمد
الطباطبائی رضیت الله عنہ و آنحضرت
درخواست شد و از اینجا باز پنهان
گردید و در اینجا بزمی خود را
پنهان کرد و از اینجا بزمی خود را
پنهان کرد

٦

عمر احمد رفیعی حروف رسمی ایالات متحده آمریکا در مطبوعات ایالات متحده آمریکا

۱۳۰۰ میلادی میتواند مکانیزم این اتفاق را تصور کرد.

مکتبہ ملک احمدیہ میں ایک دوسرے کی طرف سے پڑھنے والے کا نام تھا۔

مقططفه شیخ محمد داود در پیرزش کارکرده است از این نظر می‌تواند فضای مفهومی را که در این مقاله معرفت شده است، با مفهومی که در مقالهٔ پیرزش شده تقریباً برابر قدر باشد.

ادصار زمینه سی و اول روزه دشنه و درود احمد از سالار که خواسته
بگذراند می خواستند هر چند که باید از عده ای که برای آنها بوده ریک نامه
باشند از این طبقه بودند و مقدمه ای را که در این مقدمه ای مذکور شد از

کمیتی داشته باشد و میتواند از این نظر مورد تقدیر قرار گیرد.

که ممکن است در اینجا باشد و در اینجا که ممکن است در اینجا باشد

سیال علم علوم انسانی

ترمیم آنچه بجز میراث از این دو کتاب می‌شود از اینکات مخفیانه گرفتار شد.

باده همراه با نظر صرف شد و چند دویکش بیان از پنجه اعضا در ادام زرده آمد

مہمن خان حمد اللہ قادری

حاجة ملحة

مکتبہ فہاد ندوی

توضیح: ذکر این نکته لازم است که موقوفه‌ی فوق و امثال‌هم چون بعضی از مصارف آن‌ها برای مدت معینی مشخص شده است، پس از انجام این قبیل مصارف درآمد موقوفه جهت دیگر نیات واقفین به مصرف می‌رسد.

۵- وقف‌نامه‌ی زمان میرزا [نوه‌ی فتحعلی شاه قاجار]

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلَ حَجَةَ أَنْبَتَ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَجَةٍ وَاللَّهُ يَضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ واسِعٌ عَلِيهِمْ [۲۶۱، سوره‌ی بقره].

لهذا توفیق ربانی و تأیید سبحانی شامل حال و کامل احوال نواب مستطاب زین‌الحاج حاجی زمان میرزا، خلف ارجمند مرحمت و غفران پناه جنت جایگاه محمود میرزا گردید. وقف دائمی و حبس ابدی نمودند تمامت موازی سه دانگ از شش‌دانگ دکاکین بازار نهادن ملکی خود را از برای ارواح ائمه‌ی اطهار و اجداد خود خصوصاً خاقان مغفور و مبرور فتحعلی‌شاه و شاهزاده محمود میرزا و همایون میرزا و جهان شاه میرزا و احمد علی میرزا و محمد رضا میرزا و فتح‌الله میرزا و حسام‌السلطنه شیخ‌المولوک و والده‌ی مسعود میرزا و صبیه‌ی مسعود میرزا والده‌ی خسرو میرزا و والده‌ی سبکتکین میرزا والده‌ی سلطان تکش میرزا والده‌ی محمد میرزا والده‌ی عباسقلی میرزا و تهمتن میرزا و ملک‌زاده خانم والده‌ی او و خود واقف، والده‌ی او و جمیع سلسله‌ی واقف انانا و ذکوراً. حیاً و میتاً و اهل نهادن جمیعاً و اجداد جناب مولوی و جناب مرحمت پناه حاجی آقا و اجداد جناب امام جمعه و جناب آقا محمود و تولیت او مدام‌الحیات با خود واقف و بعد از حیات او با ارشد [ولاد] او پاشا خان دام عمره نسلاً بعد نسل که بعد از مخارج واجبه و تعمیر آن آنچه باقی ماند نصف مال متوفی و نصف جهت تعمیر مسجد مقام محمود و مسجد پای قلعه و اگر فاضل بماند به همه‌ی فقرای نهادن که خرج سه ماهه نداشته باشند از یک‌هزار تا یک‌تومان زیاد

18

شیرازیان معمولی را نهاده و سبک کلیه حزینه ایست سعی شنیده که مسندی اینچه و لذت اینها بعنوان پر از دلخواه عیم - ایندر غویین با دنیا هم یکدیگر مرحاب دارند بلطفه ای خود
از این طبق حضرت از این صفت را تقدیر کرد و غفاران نیای حبست جایگاه مکرر نمود کرد و قصه ولد از جمله این مصادف است که ایشان را در مکانی بازداشت کردند و ملک از این
بلطفه ای را در اینجا خوش خواهند نهادند و میتوانند این را در اینجا خوش خواهند نهادند و میتوانند این را در اینجا خوش خواهند نهادند و ملک از این
بین این مکان و مکانی که ایشان را در اینجا خوش خواهند نهادند و ملک از این
دولالله ای و چون واقعه واقعه و ایشان را در اینجا خوش خواهند نهادند و ملک از این
و در این مکان اینکه بجهنم و ایشان را در اینجا خوش خواهند نهادند و ملک از این
میتوانند این را در اینجا خوش خواهند نهادند و ملک از این
و میتوانند این را در اینجا خوش خواهند نهادند و ملک از این

دروزه معمون در نامه بگشم گزاری کرد: جوان نبود که از تدریس عالم مطلع نماید. این تصریف حذف شد و بگزیدن این جمله میراث فرع از پایان سنه ۱۳۹۶

دستور میراث خانه ملی افغانستان

بیان در میراث علمی و فرهنگی دین و اسلام مسکن خان میرزا ابراهیم خان میرزا حیدر خان میرزا علی خان

عرف بالغه فیلر لاقن فیلر مورخ فیلر مرنل صارق فیلر ورق فیلر لاقن فیلر بیسکٹ فیلر کا سطہ نہیں فیلر لاقن فیلر کا شرپر مصنوعی ملبارے فیلر

هو الواقف سلطان صارت ثماناً ١٣٣٤ ميلادي سلطان ثماناً ١٣٣٤ ميلادي

نیز نشست

سید علی بن روزت

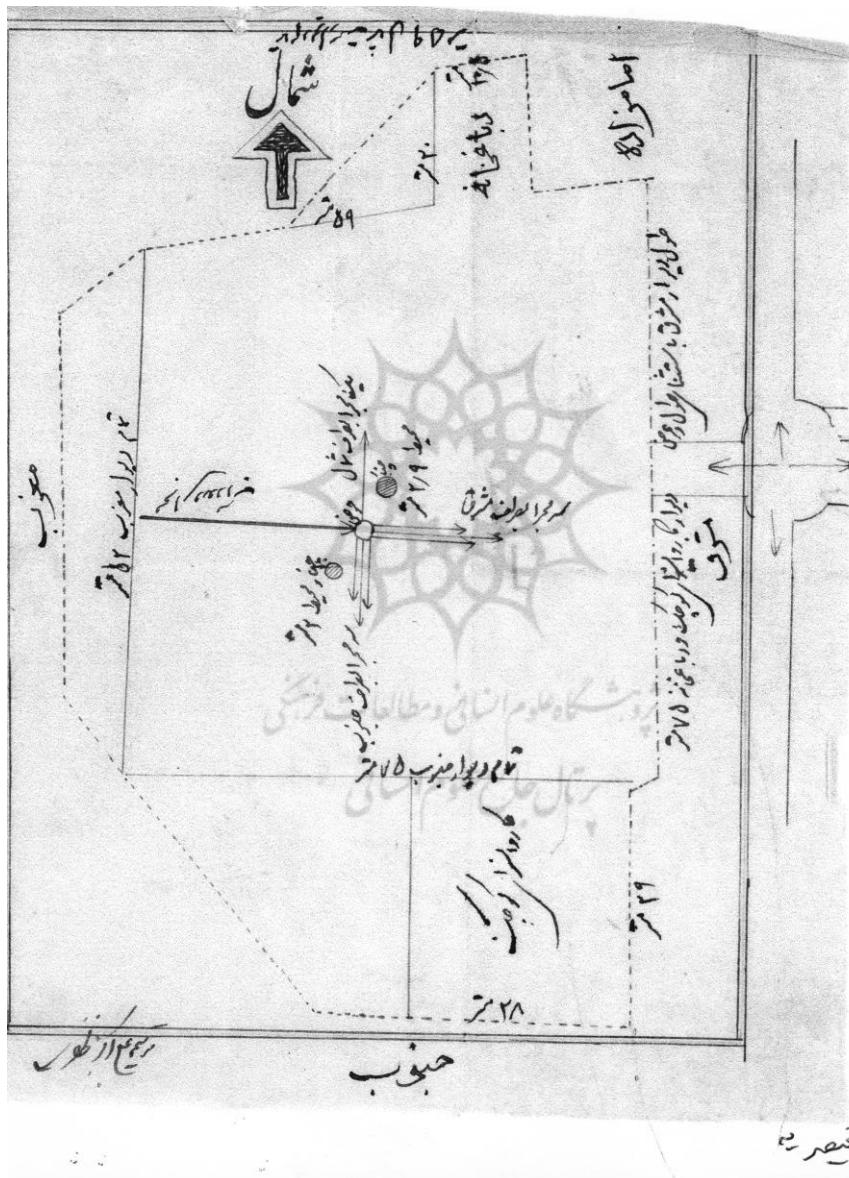

ندهند به کسی و از همین قرار متولی عمل نماید و تخلف نکنند، وقفًا صحیحًا صریحاً
شرعًا فمن بائلة بعد ما سمعه فأنما ائمه على الذين يبدلونه، وكان ذالك التحریر فی
بیستم شهر رمضان المبارک من شهور ۱۲۸۹.

بودجه موقوفه مرحوم حاج حسن زمان پیر طاپری سال ۱۳۱۱ آسمی

ملاحظات	مصاريف		عادلات		مج
	قراءت	ترهیت	قراءت	ترهیت	
			۴۰۰		آل پیر طاپری شدید تغییر
					صرف
۲۰۰					حق تبریه
۷۰					دادت پسر راه
۵					پل پسر راه
۲۸					بات بعثت
۶۰					رضه خانه لام محمد پیر
۳۷					خانه پیر
	۴۰۰		۴۰۰		مج
نائمه مارف دایف بادند					حضرت ترکه رفو
بروج حاج زمان پیر					

و در ثانی می‌نویسم اگر این که مسجد خراب شد و اگر از تعمیر افتاد متولی مختار است به مصرف خیرات دیگر مخارج تعمیرات خرج نماید، به تاریخ سنه ۱۲۱۹ [قمری].

ج ۱۳۳ شہر اس انداز

و زادت مهارف و اوقاف و فواید عامہ

اداره اوقاف ملک و نهاد قوه، کلان

卷之三

الطباطبائي

۲۰

٣٧

مکالمہ
بیانی

بام برداشته دانست بارهای ویر و قصر بر احتمال

اب محمد ابن محمد حسن شاه تبریزی
دکنی و میرزا خانی و میرزا خانی
دکنی و میرزا خانی

ارجح کہ فی رح سالہ نشستہ تھے۔ تاں آورا جسم

مکر ریج سینا ہر کامہ بہ بدسمہ و لوس اور س
کن شکر شیر

دكتور رامات حمو والد المسمى سلامة بن حمودة كرس همم اليهود

پا به و قرار اسد تغییر در وقف یعنی نهاد و مخزن تبریز به لامه بگذار

وَلَوْ كَرِهَ الْمُنْكَرُ مَرْسَدٌ فَمُنْزَهٌ لَهُ الْعَدَادُ كَمَا سَعَدَ فَكَمَا أَسْعَى

رسول نبیط و شان و شانز هم الاعتراف

حاج رہنما

۶- وقف‌نامه‌ی مهدیقلی کشوری

آلا آنما الدنیا گمنزل راکب آناخ عشیاً و هو فى الصبح راحل
 بر خمیر منیر صاحبان عقل پوشیده و پنهان نیست که دنیا داری است فانی دوام
 ثابتی ندارد و نعم قال [حافظ] رحیمه الله:
 معجو درستی عهد از جهان سست نهاد که این عجوزه عروس هزار داماد است

لذا توفيق رفيق و سعادت يار و شقيق عاليحضرت ستوده خصلت آقای مهدیقلی
 کشوری دام عمره دارای هویت نمره‌ی پنجهزار و نهصد و پنجاه و دو صادره از
 نهادن ابن مرحمت مأب آقا محمد ولی رحمة الله گردید، در حالت صحت و اختیار
 و وصی شرعی و نائب مناب ثلث خود قرار داده جناب آقای آقا میرزا عبدالله خان
 غفوریان دام عمره، دارای ورقه‌ی هویت دو هزار و دویست و چهارده صادره از
 نهادن نجل مرحمت پناه آقای میرزا عبدالله خان طاب ثراه را که چون این دار فانی
 را وداع گوید و داعی حق را لبیک اجابت در دهد، جناب وصی معزی اليه پس از
 مخارج دفن و کفن و نماز لیله الدفن و مخارج هفت لیله‌ی جمعه بعد از فوت
 موصی از اصل ترکه، اولاً به مبلغ بیست تومان رایح طلب دستی زوجه‌ی محترمه‌ی
 موصی و هی عفت پناه کوکب سلطان را به انضمام مبلغ هفت تومان مهریه‌ی
 مخدarde‌ی مرقومه را از اصل دارائی موصی به مخدarde‌ی مرقومه بدهد و اقرار و
 اعتراف نمود موصی معزی اليه بر این که کلیه‌ی اسباب و اثاث الیت از ظروف و
 فرش و غیرها تماماً متعلق و مربوط به مخدarde‌ی کوکب سلطان مرقومه می‌باشد و
 ابدأ مربوط به ترکه و دارائی موصی نمی‌باشد و اسباب و اشیایی که به عنوان رهینه
 و وثیقه از مال اشخاص نزد موصی است پس از وصول و ایصال وجه هر یک به
 موجب اسناد و عین اسباب‌ها را به صاحبان آن‌ها مسترد فرماید و اعتراف نمود

موصی بر این که یک تخته قالیچه‌ی ترمه به انضمام یک لنگ مجموعه‌ی مس ساده و یک عدد دیگر مس نیم من تبریزی گیری از طرف صبیه‌ی مرحوم حاج ابوالقاسم اصفهانی که در محله‌ی چهارباغ کوچه‌ی سیدان معروف به کوچه‌ی پریجان سکونت دارد در نزد موصی رهینه و وثیقه‌ی مبلغ هفت تومان است و نوشته و مادرکی در دست نیست. وصی معزی‌الیه وجه مذکور را از مشازالیها اخذ و سه فقره اسباب مشروحه را به او مسترد دارد و بعد موصی معزی‌الیه یک دانگ مشاع از شش دانگ یک باب حمام سرد و گرم و مخربه‌ی جنب حمام مرقومه را، واقع در محله‌ی گلشن، دارای پلاک نمره را، که از حیث اشتهر غنی از تحاذید و تعریف است، ثلث خود قرار داد که ابدالدهر همه ساله بعد از وضع عوارضات از مداخل و عوارید آن تا مدامی که جناب وصی در قید حیات است از جهت موصی به مصرف خیرات و مبرات در روضه‌خوانی اعلیٰ حضرت سید الشهداء علیه السلام، و خرید زغال جهت ارحم فقیر موصی برساند و هشت نفری که یک دانگ حمام مرقومه معافی دارد، من باب حق الوصایه وصی باید منظور گردد، به این معنی که مقرر نمود موصی مزبور که اجزاء و اتباع و خود وصی تا زمان تصدی در امر ثلث در حمام مرقومه بدون اجرت استحمام نمایند و وصی معزی‌الیه در ایصاء لغیره مأذون و مختار است و هم چنین سایر اوصیاء بعد که باید از مرقوم در امر ثلث موصی به نحوی که ترقیم یافته اعمال دارند و مقرر نمود موصی پس از وضع مرقومات در ورقه، سایر دارایی او را از اجناس دکان و مطالبات علی ما فرض الله بین وارث او توزیع و تقسیم نمایند. فمن بذلكه بعد ما سمعه فانما ائمه علی الذين ييلونه، الخ و كان ذلك به تاريخ يوم الجمعة احدى وعشرين فى شهر رجب المرجب فى شهر هزار و سี่صد و پنجاه و دو ۱۳۵۲ مطابق ۱۹ آبان ماه ۱۳۱۲ شمسی.

الا ايمان الظالم لا يكفي اثبات عيباً فهو الصريح

هر مرت حجت هر کوشیده و پنهان نیست کوینداری است فرد و امام بدمار و دمبل

محترمی همان رجیعت نماید و میتواند از این میان خود کسی نباشد الا ایضاً دویش

پارچه عیشت که همچنان دیدعکسی داشته باشد دارای بریسته که همچنان رخوبه و دلخواه

این ایضاً که در این میان گذشتند از این میان خود کسی نباشد دویش

درست و میتواند از این میان خود کسی نباشد دلخواه و دلخواه

حال گیرده و هر کوشیده کش است و زنده خاسته میتواند از این میان خود کسی نباشد

شنبه عیارت داشته باشد ایضاً از این میان خود کسی نباشد دلخواه و دلخواه

کش میتواند از این میان خود کسی نباشد دلخواه و دلخواه

هر مرت کوشیده کش است از این دو دلخواه و دلخواه

پنج و شصت درجه پنجم و شصتم دلخواه و دلخواه

پنجم و ششم دلخواه و دلخواه

امانه نهادنی

وقلمه محمد علی اکبر

۷. آخرین موقوفات نهادن

آخرین و در واقع جدیدترین موقوفاتی که در سال‌های اخیر توسط خیرین محلی وقف گردیده عبارت‌اند از:

۱- موقوفه‌ی حاج جلیل امیدی، ایشان تعداد دو باب مغازه و انباری با طبقه‌ی فوکانی آن را وقف عام قرار داده و تولیت آن‌ها را هم مدام به اداره‌ی اوقاف و امور خیریه‌ی شهرستان نهادن و اگذار نموده و عواید و درآمد آن‌ها را هم به امور خیریه در نهادن، روضه‌خوانی ابا عبدالله (ع) در محرم، کمک به تعمیر مساجد نهادن، کمک به ازدواج دختران و پسران مستحق اختصاص داده است. کلیه‌ی مراحل قانونی وقف املاک فوق در سال ۱۳۸۹ انجام شده و مغازه‌های موقوفه (واقع در خیابان خاقانی) هم به اجاره و اگذار گردیده و درآمد حاصله هم طبق نیات وقف به مصرف خواهد رسید.

۲- موقوفه‌ی حاج سید صمد میری، ایشان نیز در همین سال تعداد دو قطعه زمین مزروعی، واقع در دهفول به مساحت تقریبی $\frac{3}{5}$ هکتار را وقف کرده است. نامبرده درآمد حاصله از موقوفه خود را جهت برگزاری مراسم روضه‌خوانی و عزاداری برای حضرت سیدالشهداء ابا عبدالله الحسین (ع) و حضرت فاطمه‌ی زهرا (س) قرار داده و تولیت آن را نیز به اداره‌ی اوقاف و امور خیریه نهادن تفویض نموده است.

۳- هم‌چنین دو نفر از بانوان خیر به نام‌های خانم‌ها مومیوند و افراسیابی سهم‌الارث پدری خود را، که شامل اراضی زراعی و باغات و مستغلات است، جهت وقف معرفی و معین نموده‌اند، که مراحل قانونی آن‌ها در دست انجام است.

ان شاء الله پس از اتمام کار، مشخصات دقیق واقفین و املاک آنها و مصارف آنها نیز به سمع و نظر خوانندگان محترم خواهد رسید.

درآمد موقوفات و نحوه مصرف آنها

سوابق و آثار موقوفات موجود به خوبی نشان دهنده این مطلب است که «وقف» در هر زمان با توجه به نیاز روز جامعه و نوع کمبودها صورت گرفته است. زمانی که حکام جبار و زورگو مخالف مراسم روضه‌خوانی و عزاداری ائمه‌ی اطهار بودند، عمدۀ وقف‌هایی که صورت می‌گرفته است درآمدشان به برگزاری این مراسم اختصاص می‌یافته و همین موضوع باعث زنده نگه داشتن یاد و خاطره‌ی شهدای کربلا و قیام خونین حضرت ابا عبد الله الحسین (ع) و یاران باوفایش شده است.

زمانی جامعه به ساختن پل و حمام و مسجد و مدرسه و ... نیاز داشته است، در نتیجه واقفین خیر این کمبودهای جامعه را درک نموده و موقوفاتی را به منظور احداث این قبیل اماکن اختصاص داده‌اند که تا به حال این جریان ادامه داشته و خواهد داشت. در زمان فعلی نیز نیازهای جامعه به خوبی مشخص است و به راحتی می‌توان خلاصه‌ای موجود جامعه را شناسایی کرد و با توجه به آنها، کسانی که قصد وقف املاکی را دارند می‌توانند به این امور بپردازند، منجمله:

بخش درمانی: برای کمک به بیماران روانی، برای درمان زوج‌های نابارور، برای تجهیز بیمارستان‌ها به دستگاه‌های مدرن مانند ام - آر - آی، سی‌تی اسکن، ونتیلاتور برای درمان یا کمک به بیماری‌های خاص یا صعب العلاج.

بخش فرهنگی: برای گسترش فرهنگ جهاد و شهادت، گسترش فرهنگ حجاب، معرفی و حفظ تاریخ، فرهنگ و ادب فارسی، غنی‌سازی اوقات فراغت، ورزش

همگانی، ترک عادات ناپسند و غیرمتعارف مثل اعتیاد و مساعدت به تشکل‌ها و انجمن‌های فعال در امر ترک اعتیاد و تجلیل و کمک به هنرمندان متعهد.

بخش علمی و آموزشی: برای حمایت از نخبگان علمی، گسترش تحقیق و پژوهش، تشکیل کرسی‌های نظریه‌پردازی و نقد علمی، فرهنگ‌سازی و فرهنگ‌انتظار و مهدویت و ساختن خوابگاه دانشجویی.

بخش رفاه اجتماعی: برای تسهیل امر مقدس ازدواج، تأسیس و ایجاد صندوق اشتغال حمایت و رسیدگی به زنان و کودکان بی‌سرپرست، ایجاد و گسترش فضاهای سبز و پارک‌ها و مراکز تفریحی، تسهیل عبور و مرور مردم و وسائل نقلیه‌ی عمومی، روشنایی و نظافت معابر، حفظ و سلامت محیط زیست، حمایت حقوقی و قضایی افراد ضعیف، جلوگیری از حوادث غیرمتربقه و آسیب‌دیدگان این حوادث، کمک به کودکان عقب‌افتدادی ذهنی و جسمی، احداث خانه‌ی سالمندان و کمک به سالمندان، جلوگیری از فروپاشی خانواده‌ها، کمک به پرداخت دیه‌ی افراد معسر (پرداخت دیه، ناشی از جرم یا جنایت نباشد) مانند تصادف سه‌های و ...

رؤسا و مسئولین اداره‌ی اوقاف نهادوند از آغاز تا کنون

در اینجا اسامی تعدادی از رؤسا و مسئولین اداره‌ی اوقاف نهادوند از سال ۱۲۸۵ ش که به طور گذرا از متن مکاتبات اداری استخراج شده است، به شرح ذیل ذکر می‌شوند. یادآوری می‌شود در سال‌های گذشته اوقاف تحت عنوان «وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه» متصدی امور ذی‌ربط بوده که پس از آن به عنایین مختلفی تغییر نام یافته و هم اکنون تحت عنوان «سازمان اوقاف و امور خیریه»، وابسته به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی فعالیت می‌کند.

۱- میرزا ابوالقاسم خان دبیران، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادوند، ۱۲۸۵ شمسی؛

- ۲- میرزا نصرالله خان دبیران، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۱۰؛
- ۳- سید صادق خان رفیعی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۱۳؛
- ۴- محمد مینایی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۱۶؛
- ۵- علیرضا نورخواه، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۲۰؛
- ۶- محمود ذکایی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۲۱؛
- ۷- محمدحسن زاهدی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۲۹؛
- ۸- محمد تجزیه‌چی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۳۰؛
- ۹- اسدیان، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۳۳؛
- ۱۰- موسی صفائی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۳۵؛
- ۱۱- خاکی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۳۹؛
- ۱۲- رعایایی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۴۳؛
- ۱۳- اخوان صادقی، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۴۵؛
- ۱۴- خوشنویس، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۴۶؛
- ۱۵- فیضالله حیدری، رئیس فرهنگ و معارف و اوقاف نهادن، ۱۳۴۷؛
- یادآوری: سال ۱۳۴۸ اوقاف نهادن منحل می‌گردد و در سال ۱۳۶۲ به نام «اداره‌ی حج و اوقاف و امور خیریه‌ی نهادن»، مجدداً تأسیس می‌شود.
- ۱۶- ذبیح‌الله سیفی، رئیس اوقاف نهادن، ۱۳۶۲؛
- ۱۷- علیرضا امامی، رئیس اوقاف نهادن، ۱۳۷۶؛

- ۱۸- امرالله زند اکبری، رئیس اوقاف نهادوند، ۱۳۸۰؛
- ۱۹- عباس میرزاپی، رئیس اوقاف نهادوند، ۱۳۸۲؛
- ۲۰- ذبیح‌الله سیفی، رئیس اوقاف نهادوند، ۱۳۸۴؛
- ۲۱- حاج میرزا محمد سلگی، رئیس اوقاف نهادوند، ۱۳۸۷؛
- ۲۲- حجت‌الاسلام مرتضی عزیزی، رئیس اوقاف نهادوند. ۱۳۸۸.

روز افتتاح اداره‌ی اوقاف و امور خیریه‌ی نهادوند در بهمن ماه سال ۱۳۶۲

از راست: ۱- مردانی، ۲- حجت‌الاسلام اسماعیلی سرپرست اداره‌ی کل اوقاف همدان، ۳- مهدیانی فرماندار نهادوند، ۴- ناشناس، ۵- مهریان حسابدار وقت اوقاف همدان، ۶- ذبیح‌الله سیفی رئیس اوقاف نهادوند، ۷- علیرضا ترابی کارمند اوقاف نهادوند، ۸- فرهنگ حیدری حسابدار اوقاف نهادوند، ۹- جعفری رئیس اداره‌ی کار نهادوند، ۱۰- حسن سیفی بخشدار وقت نهادوند